

بلشویک ها باید قدرت را به دست گیرند

(نامه به کمیته مرکزی و کمیته Rsdlp پتروگراد و مسکو)

حال که بلشویک ها در هر دو پایتخت اکثریت نمایندگان شوراهای کارگری و سربازی را دارا هستند باید قدرت دولتی را به دست گیرند.

آن ها قادرند، چرا که در هر دو شهر اصلی اکثریت فعال عناصر انقلابی در بین مردم آنقدر هست که: توده ها را برانگیزانند، بر مقاومت اپوزیسیون فائق آمده آن را متلاشی کنند، قدرت را کسب کرده و حفظ نمایند.

بلشویک ها با ارائه فوری صلح دموکراتیک، و آگاهی زمین به دهقانان، تجدید بنیادهای دموکراتیک و آزادی های پایمال و سرکوب شده توسط کرنسکی، دولتی را بنیان خواهند نهاد که هیچ کس مضمحلش نخواند کرد.

اکثریت توده ها از ما پشتیبانی می کنند. گذر طولانی و مشکل از ۶ مه تا ۲۱ اوت و تا به سپتامبر این را ثابت کرد، این اکثریت در شوراهای دو شهر اصلی نتیجه حرکت مردم است به سوی مشی ما. تزلزل در بین اس ار ها و منشویک ها و افزایش کمی انترناسیونالیست ها در میان آن ها نیز همین را ثابت می کند.

«کنفرانس دموکراتیک» نماینده اکثریت مردم انقلابی نبوده بلکه جوابگوی قشر

مرفه خرده بورژوازی می باشد.

نباید اجازه دهیم با ارقام انتخاباتی فریب بخوریم، انتخابات موضوع اصلی نیست. انتخابات دومای شهری پتروگراد و مسکو را با اعتصاب ۱۲ اوت مسکو مقایسه کنید. این ها حقایق عینی هستند دال بر این که عناصر انقلابی رهبری کننده ی توده ها اکثریت را دارا هستند.

«کنفرانس دموکراتیک» با ندادن صلح و هم چنین زمین به دهقانان آن ها را

می فریبد.

فقط یک دولت بلشویک می تواند جوابگوی خواست های دهقانی باشد.

***

چرا بلشویک ها باید در لحظه ی کنونی قدرت را به دست گیرند؟
زیرا خطر تسلیم پتروگراد شانس ما را صدبار ضعیف تر می کند.
در حالی که کرنسکی و شرکاء در رأس ارتش هستند، جلوگیری از تسلیم پتروگراد
در حد توانایی ما نیست.

هم چنین ما نمی توانیم برای مجلس مؤسسان «منتظر بمانیم» چرا که کرنسکی و
شرکاء به وضوح با تسلیم پتروگراد می توانند همواره ارتباط آن را قطع نمایند.
فقط حزب ما در زمانی که قدرت را گرفته باشد می تواند فراخوانی مجلس مؤسسان
را تأمین نماید و زمانی که حزب ما قدرت را در دست گرفته باشد احزاب دیگر
را برای به تعویق انداختن فراخوانی شماتت خواهد نمود و این ادعا را ثابت
می کند.

صلح جداگانه بین امپریالیست های آلمان و انگلیس باید و می تواند که جلوگیری
شود ولی با عملکردی سریع.

مردم از تردد منشویک ها و اس ار ها خسته شده اند. پیروزی ما در دو پایتخت تنها
راهی است که دهقانان را به سمت ما می کشاند.

مسئله تعیین روز یا لحظه قیام مطرح نیست. بلکه نقطه نظر عمومی مردم در
تماس با کارگران و سربازان، با توده هاست که آن را تعیین می کند.

نکته این است که حزب ما در کنگره «کنفرانس دموکراتیک» نفوذ دارد و این
کنگره باید (چه بخواید و چه نخواهد) در مورد سرنوشت انقلاب تصمیم بگیرد.

نکته این است که هدف را برای حزب مشخص نمائیم، قیام مسلحانه در پتروگراد و
مسکو (با نواحی مربوطه شان)، فتح قدرت و سرنگونی دولت باید در دستور جلسه
مطرح شود. برای حرکت به این سمت باید طرحی ارائه شود بدون این که به همین
صورت در نشریات عنوان شود.

ما باید کلمات مارکس را در مورد شورش به خاطر آورده و منعکس نمایم وقتی که می‌گوید «شورش یک هنر است»^۱.

***

ساده‌انگاری خواهد بود اگر که برای اکثریت بلشویک «رسمی» منتظر بمانیم هیچ انقلابی برای حصول به آن منتظر نمی‌ماند. کرنسکی و شرکاء نیز منتظر نیستند، بلکه برای تسلیم پتروگراد آماده می‌شوند. در رابطه با تردیدهای رقت آور «کنفرانس دموکراتیک» تحمل بردبارانه کارگران پتروگراد و مسکو تحلیل رفته و خواهد رفت. اگر قدرت را هم اکنون به دست گیریم تاریخ ما را نخواهد بخشید.

بدون ارگان؟ یک ارگان موجود است: شوراها و سازمان‌های دموکراتیک. موضع بین‌المللی هم اکنون که صلح جداگانه بین انگلیس و آلمان در شرف است به نفع ماست. صلح به مثل همین الان به مفهوم پیروزیست.

با گرفتن قدرت در مسکو و پتروگراد به یکباره (مهم نیست کدام شروع می‌کند، ممکن است احتمالاً مسکو شروع کند) ما مطلقاً و بدون چون و چرا پیروز خواهیم شد.

۱۴-۱۲ (تاریخ قدیم ۲۷-۲۵) ۱۹۱۷

و. ا. لنین، Sochineniia، چاپ چهارم، جلد ۲۶، صفحات ۳-۱.

منبع: ترجمه «نظم نوین» چاپ اول زمستان ۱۳۵۸

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۵

^۱ - ایده «شورش یک هنر است» متعلق به فردریک انگلس است که در اثرش «انقلاب و ضدانقلاب در آلمان» آن را توضیح داده است.